

som paa Limfjorden. At det i sin Tid har været anset for nødvendig at give Lovregler for Fiskeriet i Limfjorden, har utvivlsomt været af Fyrngt. for at Fiskeriet ved overdreven hensynsløs Brug i dette store Fiskevand skulde blive ødelagt, men naar det har været anset for fornødent paa saadanne Steder som Limfjorden, hvis Omfang og Udstrækning slet ikke kan sættes i Sammenligning med de andre Smaafjorde, maa det for disses Bedkommende være saameget mere nødvendigt, idet Opfiskningen jo der kan foregaa langt hurtigere og paa en langt mere radikal Maade. Jeg skal ikke, da der saavel ved denne Behandling som tidligere er blevet anført forskellige Beviser paa, hvor ødelæggende Driwaadfiskeriet har været paa de Steder, hvor det har fundet Sted, ikke gaa videre ind derpaa, men kun antyde, at det kan konstateres, at ved et eneste Baadret er der opfisket flere tusind Stykker Smaayngel af Rødspætter, af omtrent en Løpse Størrelse foruden andre Smaafisk, og naar man betænker, at i saadanne mindre Farvande som vore Fjorde ugevis, ja længer, en Mængde Fartøier fra den ene Kyst til den anden af Fjorden paatryds og paatværs slæbe med disse Vaad langs Bunden, vil man kunne danne sig Begreb om, hvilken uhyre Mængde Fiskeyngel, altsaa vordende Fisk, der paa den Maade ødelægges til ingen Nytte, for ikke at tale om, hvad anden Stede der ellers kan foretages ved Forstyrrelser af Havbunden osv., ikke at tale om Ødelæggelse af Fiskernes Redskaber. Idet jeg som sagt i det Sele taget glæder mig til Lovforslaget og gjerne ser det udkomme nogenlunde i den Skikkelse, som det nu har, er der enkelte Ting, som jeg med andre Medlemmer nok kunde anse det for rigtigt at foretage Ændringer i. Der er da for det Første § 3, som har været omtalt af enkelte Medlemmer og navnlig sidst af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti). Jeg kan heller ikke se rettere, end at jeg meget nødig vilde gaa med til at forbeholde de tilgrændsende Giere Kysten til derpaa at etablere et Kystfiskeri; jeg vil ganske vist ikke benytte mig af de sterke Motiveringer, det ærede Medlem benyttede, men kun antyde min Stilling til Spørgsmaalet. Ogsaa i § 5, der vil forbyde Driwaad udenfor Kysten i det gaarne Hav, tror jeg, der kunde gjøres nogen Indskrænkning, hvis da ikke det hele Forbud kunde bortfalde, ialtsald, var det jo muligt at sætte en saadan Afstandsbestemmelse som den, der findes i § 6, nemlig 300 Favne fra Land. Med Hensyn til §§ 38 og 39 angaaende Vedtægternes Udfærdigelse, Tilsynet gennem Fiskerifogeder osv., kunde jeg i Overensstemmelse med det Lovforslag, der blev indbragt isjor af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Paulsen), meget ønske, at selve Fisserne fik en noget større Indflydelse dels paa Vedtægternes Udfærdigelse, dels paa Adnænselsen af Fiskerifogederne. — Idet jeg, som sagt,

taller den høitærede Minister for Lovforslaget, og ligeledes taller dem, der hidtil have havt Ordet, idet der gennem deres Udtalelser er gaaet en overordentlig velvillig Stemning for Lovforslaget — og det gjælder selv Medlemmer, der ved tidligere Leiligheder have stillet sig noget uvilligt overfor det — skal jeg anbefale det eventuelle Udvalg at behandle Lovforslaget med særlig Velvilje og med Hurtighed, saa at vi kunne faae en Lov gennemført iaar.

Sagt: Jeg skal ikke forbyde mig i Lovforslagets enkelte Bestemmelser, da det forekommer mig, at, naar der, som utvivlsomt er, vil blive nedsat et Udvalg til at behandle Sagen, vil det være tidsnok at drøfte den der. Jeg skal kun bemærke, at nu have vi gennem en lang Mærætte modtaget idelige Opfordringer til at virke for, at en Fiskerilov maatte udkomme; de ere komne saavel i Andragender til Rigsdagen som ogsaa gennem Folkethingsmændene selv, og jeg har selv isjor tilligemed andre Medlemmer deltaget i at indbringe et Lovforslag om dette Æmne. Jeg tror altsaa, at der er saa stærk Trang til at faae denne Lov, at det maa være den første Op-gave for os alle at se at enes om at faae den vedtagen. Men Veien dertil forekommer mig just ikke at være den, som er fulgt af flere ærede Medlemmer her ved Iste Behandling, at man søger at indtage sit eget Standpunkt til Sagen med sine egne særlige Interesser, Meninge og Anstuelser, som man vil have gennemført. Ivertimod, naar vi ville gaa den Vej, er der kun meget ringe Haab om, at Loven vil udkomme. Det forekommer mig i det Sele, at der heller ikke er nogen særlig Grund dertil. To Ting tror jeg, at vi baade fra den ene og den anden Side ere enige om, og det er for det Første, at For-maalet for Lovgivningen om dette Æmne maa være at skaffe Befolkningen det størst mulige Udbytte af Fiskeriet, og dernæst, hvad jeg ogsaa tror, man fra alle Sider er enig om, forsaavidt det efter de bestaaende Rettsforhold er muligt, at man bør sikre den egentlige Fiskerbefolkning denne Indtægtskilde. Men naar man er enig derom, synes det mig rigtignok, at der ikke ligger saa stor Vægt paa, om man i det Enkelte faar sine særegne Anstuelser om denne Sag gennemførte. Det, som navnlig har været Gjenstand for de fleste Anfør under denne Iste Behandling af Sagen, har været de indskrænkende Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder. Det forekommer imidlertid mig, at, naar man betragter denne Sag fra det Synspunkt, som jeg anser for det rette, saa bortfalder en stor Del af disse Betænklichkeiten. Thi naar man vil affæste den Slags Fiskerestaber, som maa antages at udøve en særlig ødelæggende Virkning paa Fiskernes Formerelse, da er Hensigten dermed jo den at tilvejebringe en større Rigdom af Fisk. Den Hensigt, som ligger til